

Rynkfria pannor

I en perfekt värld,
utan sorger och bekymmer
Rynkfria pannor högmodigt går
I en värld där känslor ej får liv och rymmer
Passerar led av folk som blott stilla står
Sopat ångest under mattan
i finstädat hem
Fnyser högt som attan
och döljer ståndet i sin lem
Över denna tröskel
får du aldrig komma nära
Står givakt och stel i kropp
Undrar hur mycket
stenansiktet kan bära
Att visa känslor
är en helgedom
och dörren ska va sluten
Låt mig vissna i ro och fred
Om eget armod håller jag truten
Stolt med huvudet högt
trots att jag är väderbiten
Yppa aldrig känslor från din bröst
för folk och få
som tillhör fördomseliten

Bild från nätet. Upphovsman okänd.